

## III a) Peregrinari

Partea a treia - În exil

"Eu zic Domnului meu: «Tu esti Domnul meu, Tu esti singura mea fericire!» "

(Psalmul 16:2)

## III a) Peregrinari

"Ascultati Cuvântul Domnului, neamuri, si vestiti-l..."(Ieremia 31:10)

Divergențele doctrinare foarte ascucite declanșate între Dumitru Cornilescu și apărătorii ortodoxiei ajunseser la un nivel atât de ridicat, încât unii chiar se temeau pentru viața lui. S-a ajuns astfel la ideea că ar fi bine ca el să plece pentru un timp din țară, pentru a permite spiritelor să se liniștească. De aceea, în iulie 1923, în urma unei convorbiri avute cu Patriarhul Miron Cristea care precua pe Dumitru Cornilescu, acesta a fost sfătuit să plece din țară pentru o perioadă mai lungă, în același an, Dumitru Cornilescu avusese un conflict cu generalul Rusescu, a cărui soră frecventa adunările creștine. Generalul Rusescu s-a considerat insultat de Cornilescu, deoarece îi spusese că este pcatos, că nu este credincios și de aceea l-a provocat la duel. La 1 iulie 1923 Dumitru Cornilescu a plecat împreună cu Tudor Popescu în concediu, în Germania. Cu această ocazie, s-au oprit mai întâi la o casă de odihnă pentru credincioșii de la Blankenburg, a cărui adresă Dumitru Cornilescu o găsisese când era student, pe revista cu care era învelită una din cărțile pe care directorul seminarului i le-a dat să le citească, în timpul călătoriilor făcute la Londra pentru tipărirea Bibliei, Dumitru Cornilescu mai fusese în acest loc, unde făcuse cunoștință cu un pastor credincios, Ernest Modersohn. În fiecare vară acesta făcea un studiu biblic. El făcea parte din cultul protestant, dar nu s-a desprins niciodată de această biserică, deși participa activ la o mișcare neoprotestantă numită Geminschaft. Datorită situației oarecum comune pe care o aveau, precum și concepțiilor asemănătoare, între cei doi preoți români și pastorul Modersohn s-a realizat o prietenie strânsă. În unele publicații ale sale, pastorul Modersohn recunoștea că el însuși a fost binecuvântat prin legătura cu acești doi credincioși români. Modersohn a prezentat pe cei doi preoți tinerilor pastori adunați la cursul de vară și i-a invitat să vorbească. Dumitru Cornilescu a făcut-o cu mare recinere, deoarece considera că nu este destul de bine limba germană. Dar toți cei de față s-au arătat interesați de lucrarea celor doi români, în timp ce, foarte transpirat, Cornilescu se plimba apoi pe aleile parcului înconjurător, o domnișoare care participase la

discuție, s-a apropiat de el și l-a încurajat, spunându-i ce mult bine au făcut sufletului ei cele auzite din partea lui. Modersohn însuși a fost profund impresionat de cele spuse de Cornilescu, care reprezentau experiențe de viață. A colectat pentru el o mare sumă de bani și i-a oferit-o. Se găsea în strîmtăți susținut tot de subvențiile prințesei Callimachi. Cornilescu a vizitat mai multe case de odihnă pentru credincioși, și chiar a stat câțiva timp într-o casă de odihnă de la Erholungheim, condusă de diaconiști. Aici a întâlnit pe directoarea sanatoriului și colii de diaconiști din Lindli, Elveția. Ea l-a invitat zicându-i: „Vino să te odihnești un timp în Elveția și vorbește cu musafirii sanatoriului nostru.” Dumitru Cornilescu a acceptat invitația pe timpul vacanței, dar nu a rămas pentru totdeauna acolo, cum a fost rugat. Astfel, a început o perioadă lungă de pelerinaj prin mai multe case de odihnă, case particulare și hoteluri din diferite țări europene, înainte să dea curs chemării care avea să-l pună pe cea mai lungă perioadă din viața lui. În septembrie 1923 pleacă în Elveția și locuiește la Iverdon, la niște prieteni, între octombrie 1923 și iulie 1924 este invitat de un avocat la Londra să predice Evanghelia în această țară. Acest timp l-a folosit și pentru a duce tratativele necesare cu Societatea pentru Răspândirea Bibliei în Anglia și Strîmtăți, pentru ca aceasta să-l asume sarcina tipăririi Bibliei traduse de el, spre a fi scutit de grija banilor necesari publicării ei. Cu această ocazie s-a întâlnit la Londra cu Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea, care ducea în același timp tratative pentru ca societatea respectivă să publice traducerea bisericească a Bibliei. După îndelungate discuții, societatea a acceptat numai traducerea efectuată de Cornilescu. Și i-a solicitat pregătirea unei ediții noi, lucru pe care l-a început imediat lucrând la ea mai întâi la Londra și apoi în Elveția. În august și septembrie 1924 a studiat în Franța, la Bologne, iar apoi la o stațiune din Savoie - Mornex, la o casă de odihnă pentru credincioși, unde de asemenea a fost invitat să predice. A făcut acest lucru împreună cu preotul G. Criveanu, mai târziu episcop al Hușilor. S-a întors în Elveția, locuind mai întâi la Lausanne și apoi la St. Gallen, vestitele stațiuni de odihnă, în acest timp a lucrat la noua ediție a Bibliei, a predicat unde era invitat și a pregătit pentru publicare unele din predicile sale în limbile germană, engleză și franceză, în mai-iunie 1925 îl regăsim în Franța, probabil pentru a-l îngriji să nu tace din ce în ce mai răsunător, în iulie-august ale aceluiași an, călătorește din nou în Anglia pentru întâlniri cu agenții Societății Biblice Britanice, fiind totodată invitat să se odihnească în casa unui credincios bogat, la Ilford. Înainte de a se stabili definitiv în Elveția, dănd curs invitației mai vechi primită în Germania cu 4 ani în urmă, stă la Cannes, în Franța, unde lucrează, scrie, și pregătește pentru publicare materialele acumulate până atunci.